

॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

सावित्राणि जुहोति प्रसूत्यै चतुर्गृहीतेन जुहोति चतुष्पादः पशवः पशून्नेवाव रुन्धे चतस्रो दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति छन्दांसि देवेभ्योऽपाक्रामन्न वोऽभागानि हव्यं वक्ष्याम इति तेभ्य एतच्चतुर्गृहीतमधारयन् पुरोनुवाक्यायै याज्यायै देवतायै वषट्काराय यच्चतुर्गृहीतं जुहोति छन्दांस्येव तत्प्रीणाति तान्यस्य प्रीतानि देवेभ्यो हव्यं वहन्ति यं कामयेत (१)

पार्षीयान्धस्यादित्येकैकं तस्य जुहुयादाहुतीभिरेवेनमपं गृह्णाति पार्षीयान्भवति यं कामयेत वसीयान्धस्यादिति सर्वाणि तस्यानुद्रुत्य जुहुयादाहुत्यैवेनमभि क्रमयति वसीयान्भवत्यथो यज्ञस्यैवैषाभिक्रान्तिरेति वा एष यज्ञमुखादृच्छा योऽग्नेर्देवताया एत्यष्टावेतानि सावित्राणि भवन्त्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रौ- (२)

अग्निस्तेनैव यज्ञमुखादृच्छा अग्नेर्देवतायै नैत्यष्टौ सावित्राणि भवन्त्याहुतिर्नवमी त्रिवृतमेव यज्ञमुखे वि यातयति यदि कामयेत छन्दांसि यज्ञयशसेनार्पयेयमित्युचमन्तमां कुर्याच्छन्दांस्येव यज्ञयशसेनार्पयति यदि कामयेत यजमानं यज्ञयशसेनार्पयेयमिति यजुरन्तमं कुर्याद्यजमानमेव यज्ञयशसेनार्पयत्युचा स्तोमं समर्धयेत्या- (३)

ह समृद्धौ चतुर्भिर्गन्निमा दत्ते चत्वारि छन्दांसि छन्दोभिरेव देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याहु प्रसूत्या अग्निर्देवेभ्यो निलायत स वेणुं प्राविशत्स एतामूतिमनु समचरद्यद्वेणोः सुषिरं सुषिराभिर्भवति सयोनित्वाय स यत्रयत्रावसत्तत्कृष्णमभवत्कल्माषी भवति रूपसमृद्ध्या उभयतः क्षण्भवतीतश्चामुतश्चार्कस्यावरुद्धौ व्याममात्री भवत्येतावद्वै पुरुषे वीर्यं वीर्यसम्मिताऽपरिमिता भवत्यपरिमितस्यावरुद्धौ यो वनस्पतीनां फलग्रहिः स एषां वीर्यावान्फलग्रहिर्वेणुर्वैणवी भवति वीर्यस्यावरुद्धौ॥ (४)

कामयेत गायत्रौऽर्धयेति च सुसविंशतिश्च॥४॥

[१]

व्यृद्धं वा एतद्यज्ञस्य यदयजुष्केण क्रियत इमामंगृह्णन्नशनामृतस्येत्यंश्चाभिधानीमा दत्ते यजुष्कृत्यै यज्ञस्य समृद्धौ प्रतूर्तं वाजिन्ना द्रवेत्यश्वमभि दधाति रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे युञ्जाथां रासंभं युवमिति गर्दभमसत्येव गर्दभं प्रतिष्ठापयति तस्मादश्वाद्गर्दभोऽसत्तरो योगेयोगे तवस्तरमित्याह (५)

योगेयोग एवैनं युङ्क्ते वाजैवाजे हवामह इत्याहान्नं वै वाजोऽन्नमेवावं रुन्धे सखायु
इन्द्रमृतय इत्याहेन्द्रियमेवावं रुन्धेऽग्निर्देवेभ्यो निलायत तं प्रजापतिरन्वविन्दत्प्रजापत्यो-
ऽश्वोऽश्वेन सम्भरत्यनुवित्त्यै पापवस्यसं वा एतत्क्रियते यच्छेयंसा च पापीयसा च समानं
कर्म कुर्वन्ति पापीयान् (६)

ह्यश्वद्वर्द्धभोऽश्वं पूर्वं नयन्ति पापवस्यसस्य व्यावृत्त्यै तस्माच्छ्रेयाःसं पापीयान्श्चा-
दन्वेति बहुर्वै भवतो भ्रातृव्यो भवतीव खलु वा एष योऽग्निं चिनुते वज्रश्वः प्रतूर्वन्नेह्यव-
क्रामन्नशस्तीरित्याह वज्रेणैव पाप्मानम्भ्रातृव्यमव क्रामति रुद्रस्य गाणपत्यादित्याह रौद्रा
वै पशवो रुद्रादेव (७)

पशून्निर्याच्याऽऽत्मने कर्म कुरुते पूष्णा सयुजां सहेत्याह पूषा वा अध्वनाः सन्नेता
समंष्ट्रै पुरीषायतनो वा एष यदग्निरङ्गिरसो वा एतमग्रे देवतानां समंभरन्मृथिव्याः
सधस्थादग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वदच्छेहीत्याह सायतनमेवैनं देवताभिः सम्भरत्यग्निं
पुरीष्यमङ्गिरस्वदच्छेम इत्याह येनं (८)

सङ्गच्छते वाजमेवास्य वृङ्क्ते प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निः सम्भृत्य इत्याहुरियं वै प्रजा-
पतिस्तस्या एतच्छ्रोत्रं यद्वल्मीकोऽग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वद्वरिष्याम इति वल्मीकवपामुप
तिष्ठते साक्षादेव प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निः सम्भरत्यग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वद्वराम इत्याह
येनं सङ्गच्छते वाजमेवास्य वृङ्क्तेऽन्वग्निरुपसामग्रम् (९)

अख्यदित्याहानुख्यात्या आगत्य वाज्यध्वन आक्रम्य वाजिनृथिवीमित्याहेच्छत्येवैनं
पूर्वया विन्दत्युत्तरया द्वाभ्यामा क्रमयति प्रतिष्ठित्या अनुरूपाभ्यान्तस्मादनुरूपाः
पशवः प्र जायन्ते द्यौस्ते पृष्ठं पृथिवी सधस्थमित्याहेभ्यो वा एतं लोकेभ्यः प्रजा-
पतिः समैरयद्रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे वज्री वा एष यदश्वो दद्विरन्यतोदध्यो
भूयाल्लोमभिरुभयादध्यो यं द्विष्यात्तमधस्पदं ध्यायेद्वज्रेणैवैनं स्तृणुते॥ (१०)

आह पापीयान्नुद्रादेव येनाग्रं वज्री वै सुतदश च॥६॥

[२]

उत्क्रामोदक्रमीदिति द्वाभ्यामुत्क्रमयति प्रतिष्ठित्या अनुरूपाभ्यान्तस्मादनुरूपाः पशवः
प्र जायन्तेऽप उप सृजति यत्र वा आप उपगच्छन्ति तदोषधयः प्रति तिष्ठन्त्योषधीः
प्रतितिष्ठन्तोः पशवोऽनु प्रति तिष्ठन्ति पशून् यज्ञो यज्ञं यजमानो यजमानं प्रजास्तस्मादप
उप सृजति प्रतिष्ठित्यै यदध्वर्युरनग्नावाहुतिं जुहुयादन्धोऽध्वर्युः (११)

स्याद्रक्षाऽसि यज्ञः हन्युरहिरण्यमुपास्य जुहोत्यग्निवत्येव जुहोति नान्योऽध्वर्युर्भवति न यज्ञः रक्षाऽसि घ्नन्ति जिघर्म्यग्निं मनसा घृतेनेत्याह मनसा हि पुरुषो यज्ञमभिगच्छति प्रतिक्ष्यन्तं भुवनानि विश्वेत्याह सर्वः ह्येष प्रत्यङ्केति पृथुं तिरश्चा वयसा बृहन्तमित्याहाल्पो ह्येष जातो महान् (१२)

भवति व्यचिष्टमन्नः रभसं विदानमित्याहात्रमेवासमै स्वदयति सर्वमस्मै स्वदते य एवं वेदा त्वा जिघर्मि वचसा घृतेनेत्याह तस्माद्यत्पुरुषो मनसाभिगच्छति तद्वाचा वंदत्यरक्षसेत्याह रक्षसामपहत्यै मर्यश्रीः स्पृहयद्वर्णो अग्निरित्याहापचितिमेवास्मिन्दधात्यपचितिमान्भवति य एवं (१३)

वेद मनसा त्वे तामाप्तुमर्हति यामध्वर्युरनग्रावाहुतिं जुहोति मनस्वतीभ्यां जुहोत्याहुत्योरास्यै द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै यज्ञमुखेयज्ञमुखे वै क्रियमाणे यज्ञः रक्षाऽसि जिघासन्त्येतरहि खलु वा एतद्यज्ञमुखं यरह्येनदाहुतिरश्नुते परि लिखति रक्षसामपहत्यै तिसृभिः परि लिखति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्माद्रक्षाऽस्यप हन्ति (१४)

गायत्रिया परि लिखति तेजो वै गायत्री तेजसैवेनं परि गृह्णाति त्रिष्टुभा परि लिखतीन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियेणैवेनं परि गृह्णात्यनुष्टुभा परि लिखत्यनुष्टुप्सर्वाणि छन्दाऽसि परिभूः पर्याप्त्यै मध्यतोऽनुष्टुभा वाग्वा अनुष्टुप्सम्मान्मध्यतो वाचा वंदामो गायत्रिया प्रथमया परि लिखत्यथानुष्टुभाथं त्रिष्टुभा तेजो वै गायत्री यज्ञोऽनुष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुप्तेजसा चैवेन्द्रियेण चोभयतो यज्ञं परि गृह्णाति॥ (१५)

अन्योऽध्वर्युर्महान्भवति त्रिष्टुभा तेजो वै गायत्री त्रयोदश च॥५॥ [३]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति खनति प्रसूत्या अथो धूममेवैतेन जनयति ज्योतिष्मन्तं त्वाग्ने सुप्रतीकमित्याह ज्योतिरेवैतेन जनयति सौऽग्निर्जातः प्रजाः शुचार्पयत्तं देवा अर्धर्चेनाशमयञ्छिवं प्रजाभ्योऽहिः सन्तमित्याह प्रजाभ्य एवेनः शमयति द्वाभ्यां खनति प्रतिष्ठित्या अपां पृष्ठमसीति पुष्करपर्णमा (१६)

हरत्यपां वा एतत्पृष्ठं यत्पुष्करपर्णं रूपेणैवेनदा हरति पुष्करपर्णेन सम्भरति योनिर्वा अग्नेः पुष्करपर्णं सयोनिमेवाग्निः सम्भरति कृष्णाजिनेन सम्भरति यज्ञो वै कृष्णाजिनं यज्ञेनैव यज्ञः सम्भरति यद्वाग्यानां पशूनां चर्मणा सम्भरेद्वाग्यान्पशूञ्छुचार्पयेत्कृष्णाजिनेन

सम्भरत्यारण्यानेव पशून् (१७)

शुचार्पयति तस्मात्समावत्पशूनां प्रजायमानानामारण्याः पशवः कर्नीयाः सः शुचा ह्यृता लौमतः सम्भरत्यतो ह्यस्य मेध्यं कृष्णाजिनं च पुष्करपर्णं च सः स्तृणातीयं वै कृष्णाजिनमसौ पुष्करपर्णमाभ्यामेवैनमुभयतः परि गृह्णात्यग्निदेवेभ्यो निलायत तमथर्वावन्वपश्यदथर्वा त्वा प्रथमो निरमन्थदग््न इति (१८)

आह य एवैनमन्वपश्यत्तेनैवैनः सम्भरति त्वामग्रे पुष्करादधीत्याह पुष्करपर्णे ह्येनमुपश्रितमविन्दत्तमु त्वा दध्यङ्घ्रिरित्याह दध्यङ्घ्रा आथर्वणस्तेजस्व्यासीत्तेज एवास्मिन्दधाति तमु त्वा पाथ्यो वृषेत्याह पूर्वमेवोदितमुत्तरेणाभि गृणाति (१९)

चतसृभिः सम्भरति चत्वारि छन्दांसि छन्दाभिरेव गायत्रीभिर्ब्राह्मणस्य गायत्रो हि ब्राह्मणस्त्रिष्टुभो राजन्यस्य त्रैष्टुभो हि राजन्यो यं कामयेत वसीयान्स्थ्यादित्युभयीभिस्तस्य सम्भरेत्तेजश्चैवास्मा इन्द्रियं च समीचीं दधात्यष्टाभिः सम्भरत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रोऽग्निर्यावानेवाग्निस्तः सम्भरति सीदं होतुरित्याह देवता एवास्मै सः सादयति नि होतेति मनुष्यान्सः सीदस्वेति वयांसि जनिष्वा हि जन्यो अग्रे अहामित्याह देवमनुष्यानेवास्मै सः सन्नान्नं जनयति॥ (२०)

एव पशूनिर्ति गृणाति होतुरिति सप्तविंशतिश्च॥५॥ [४]

कूरमिव वा अस्या एतत्करोति यत्खनन्त्यप उप सृजत्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्ये शुचः शमयति सं ते वायुर्मातुरिश्वा दधात्वित्याह प्राणो वै वायुः प्राणेनैवास्यै प्राणः सं दधाति सं ते वायुरित्याह तस्माद्वायुप्रच्युता दिवो वृष्टिरीते तस्मै च देवि वषडस्तु (२१)

तुभ्यमित्याह षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव वृष्टिं दधाति तस्मात्सर्वानृतून् वरषति यद्वषट्कुर्याद्रक्षांसि यज्ञः हन्युर्वडित्याह परोक्षमेव वषट्करोति नास्य यातयामा वषट्कारो भवति न यज्ञः रक्षांसि घ्नन्ति सुजातो ज्योतिषा सहेत्यनुष्टुभोप नहत्यनुष्टुप् (२२)

सर्वाणि छन्दांसि छन्दांसि खलु वा अग्नेः प्रिया तनूः प्रिययैवेन तनुवा परि दधाति वेदुको वासो भवति य एवं वेद वारुणो वा अग्निरुपनद्ध उदु तिष्ठ स्वध्वरोर्ध्व ऊ षु णं ऊतय इति सावित्रीभ्यामुत्तिष्ठति सवितृप्रसूत एवास्योर्ध्वा वरुणमेनिमुत्सृजति द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै स जातो गर्भो असि (२३)

रोदस्योरित्याहमे वै रोदसी तयोरैष गर्भो यदग्निरस्तस्मादेवमाहाग्रे चारुर्विभृतं
ओषधीष्वित्याह यदा ह्येतं विभरन्त्यथ चारुतरौ भवति प्र मातृभ्यो अधि कर्निक्रदद्वा
इत्याहौषधयो वा अस्य मातरस्ताभ्यं एवैनं प्र च्यावयति स्थिरो भव वीडङ्ग इति गर्दभ
आ सादयति (२४)

सं नह्यत्येवैनमेतया स्थेमे गर्दभेन सम्भरति तस्माद्गर्दभः पशूनां भारभारितमो
गर्दभेन सम्भरति तस्माद्गर्दभोऽप्यनालेशेत्यन्यान्पशून्मैद्यत्यन्नं ह्येनेनार्कं सम्भरन्ति
गर्दभेन सम्भरति तस्माद्गर्दभो द्विरेताः सन्कर्निष्ठं पशूनां प्र जायतेऽग्निर्ह्यस्य योनिं
निर्दहति प्रजासु वा एष एतर्ह्यारूढः (२५)

स ईश्वरः प्रजाः शुचा प्रदहः शिवो भव प्रजाभ्य इत्याह प्रजाभ्यं एवैनं शमयति
मानुषीभ्यस्त्वमङ्गिर इत्याह मानव्यो हि प्रजा मा द्यावापृथिवी अभि शूशुचो माऽन्तरिक्षं
मा वनस्पतीनित्याहैभ्य एवैनं लोकेभ्यः शमयति प्रेतुं वाजी कर्निक्रददित्याह वाजी ह्येष
नानन्दद्रासभः पत्विति (२६)

आह रासभ इति ह्येतमृषयोऽवदन्भरन्नग्निं पुरीष्यमित्याहाग्निं ह्येष भरति मा
पाद्यायुषः पुरेत्याहाऽऽयुरेवास्मिन्दधाति तस्माद्गर्दभः सर्वमायुरेति तस्माद्गर्दभे पुराऽऽयुषः
प्रमीते बिभ्यति वृषाग्निं वृषणम्भरन्नित्याह वृषा ह्येष वृषाग्निरपां गर्भम् (२७)

समुद्रियमित्याहापां ह्येष गर्भो यदग्निरग्न आ याहि वीतय इति वा इमौ लोकौ
व्यैतामग्न आ याहि वीतय इति यदाहानयोर्लोकयोर्वीत्यै प्रच्युतो वा एष आयतनादगतः
प्रतिष्ठां स एतर्ह्यध्वर्युं च यजमानं च ध्यायत्युत सत्यमित्याहेयं वा ऋतमसौ (२८)

सत्यमनयोरैवैनं प्रतिष्ठापयति नार्तिमार्च्छत्यध्वर्युर्न यजमानो वरुणो वा एष
यजमानमभ्येति यदग्निरुपनद्ध ओषधयः प्रति गृहीताग्निमेतमित्याह शान्त्यै व्यस्यन्विश्वा
अमंतीररातीरित्याह रक्षंसामपंहत्यै निषीदन्नो अप दुर्मतिं हनदित्याह प्रतिष्ठित्या
ओषधयः प्रति मोदध्वम्॥ (२९)

एनमित्याहौषधयो वा अग्नेर्भागधेयं तामिरेवैनं समर्धयति पुष्पावतीः सुपिप्पला
इत्याह तस्मादोषधयः फलं गृह्णन्त्ययं वो गर्भं ऋत्वियः प्रत्नं सधस्थमासददित्याह याभ्यं
एवैनं प्रच्यावयति तास्वेवैनं प्रतिष्ठापयति द्वाभ्यामुपावहरति प्रतिष्ठित्यै (३०)

अस्त्वनुष्टुबंसि सादयत्यारूढः पत्विति गर्भमसौ मादध्वं द्विचत्वारिंशच्च॥१०॥ [५]

वारुणो वा अग्निरुपनद्धो वि पाजसेति वि स्रंसयति सवितृप्रसूत एवास्य विषूचीं वरुणमेनिं वि सृजत्युप उप सृजत्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्य शुचं शमयति तिसृभिरुपं सृजति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्य शुचं शमयति मित्रः ससृज्यं पृथिवीमित्याह मित्रो वै शिवो देवानान्तेनैव (३१)

एनंसं सृजति शान्त्यै यद्वाग्याणां पात्राणां कृपालैः ससृजेद्वाग्याणि पात्राणि शुचार्पयेदर्मकपालैः ससृजत्येतानि वा अनुपजीवनीयानि तान्येव शुचार्पयति शर्कराभिः ससृजति धृत्या अथो शन्त्वायाजलोमैः ससृजत्येषा वा अग्नेः प्रिया तनूर्यदजा प्रिययैवेनं तनुवा ससृजत्यथो तेजसा कृष्णाजिनस्य लोमभिः सम् (३२)

सृजति यज्ञो वै कृष्णाजिनं यज्ञेनैव यज्ञंससृजति रुद्राः सम्भृत्य पृथिवीमित्याहेता वा एतं देवता अग्ने समभरं ताभिरेवेनंसं सम्भरति मुखस्य शिरोऽसीत्याह यज्ञो वै मुखस्तस्यैतच्छिरो यदुखा तस्मादेवमाह यज्ञस्य पदे स्थ इत्याह यज्ञस्य ह्येते (३३)

पदे अथो प्रतिष्ठित्यै प्रान्याभिर्यच्छृत्यन्वैर्मन्त्रयते मिथुनत्वाय त्र्युद्धिं करोति त्रयं इमे लोका एषां लोकानामास्ये छन्दोभिः करोति वीर्यं वै छन्दांसि वीर्येणैवेनां करोति यजुषा बिलं करोति व्यावृत्त्या इयंतीं करोति प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मितां द्विस्तनां करोति द्यावापृथिव्योर्दोहाय चतुः स्तनां करोति पशूनां दोहायाष्टास्तनां करोति छन्दसां दोहाय नवाश्रिमभिचरतः कुर्यात् त्रिवृतमेव वज्रंसं सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र हरति स्तृत्यै कृत्वाय सा महीमुखामिति नि दधाति देवतास्वेवेनां प्रतिष्ठापयति॥ (३४)

तेनैव लोमभिः समेते अभिचरन्त एकविंशतिश्च॥४॥ [६]

सप्तभिर्धूपयति सप्त वै शीरषण्याः प्राणाः शिर एतद्यज्ञस्य यदुखा शीरषन्नेव यज्ञस्य प्राणान्दधाति तस्मात्सप्त शीरषन्प्राणा अश्वशकेन धूपयति प्राजापत्यो वा अश्वः सयोनित्वायादितिस्त्वेत्याहेयं वा अदितिरिदित्यैवादित्यां खनत्यस्या अक्रूरङ्काराय न हि स्वः स्वंसं हिनस्ति देवानां त्वा पत्नीरित्याह देवानाम् (३५)

वा एतां पत्नयोऽग्रेऽकुर्वन्ताभिरेवेनां दधाति धिषणास्त्वेत्याह विद्या वै धिषणां विद्याभिरेवेनामभीन्दे ग्रास्त्वेत्याह छन्दांसि वै ग्राश्छन्दोभिरेवेनां श्रपयति

वरूत्रयस्त्वेत्याह होत्रा वै वरूत्रयो होत्राभिरेवैनां पचति जनयस्त्वेत्याह देवानां वै पत्नीः (३६)

जनयस्ताभिरेवैनां पचति षड्भिः पंचति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवैनां पचति द्विः पचन्त्वित्याह तस्माद्विः संवत्सरस्य सस्यं पच्यते वारुण्युखाभीद्धा मैत्रियोपैति शान्त्यै देवस्त्वां सवितोद्वपत्वित्याह सवितृप्रसूत एवैनां ब्रह्मणा देवताभिरुद्वपत्यपद्यमाना पृथिव्याशा दिश आ पृण (३७)

इत्याह तस्मादग्निः सर्वा दिशोऽनु वि भात्युत्तिष्ठ बृहती भवोर्ध्वा तिष्ठ ध्रुवा त्वमित्याह प्रतिष्ठित्या असुर्यं पात्रमनाच्छृण्वन्मा च्छृणन्ति देवत्राकरजक्षीरेणा च्छृणन्ति परमं वा एतत्पयो यदजक्षीरं परमेणैवैनां पयसा च्छृणन्ति यजुषा व्यावृत्त्यै छन्दोभिरा च्छृणन्ति छन्दोभिर्वा एषा क्रियते छन्दोभिरेव छन्दाऽस्या च्छृणन्ति॥ (३८)

आहु देवानां वै पत्नीः पृणेषा षट्॥४॥ [७]

एकविंशत्या माषैः पुरुषशीर्षमच्छैत्यमेध्या वै माषां अमेध्यं पुरुषशीर्षममेध्यारेवास्यामेध्यं निरवदाय मेध्यं कृत्वा हरत्येकविंशतिर्भवन्त्येकविंशो वै पुरुषः पुरुषस्यास्यै व्यृद्धं वा एतत्प्राणैरमेध्यं यत्पुरुषशीर्षं संस्पृधा वितृण्णां वल्मीकवपां प्रति नि दधाति सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः प्राणैरेवैन्यसमर्धयति मेध्यत्वाय यावन्तः (३९)

वै मृत्युबन्धवस्तेषां यम आधिपत्यं परीयाय यमगाथाभिः परिं गायति यमादेवैनद्वृङ्के तिसृभिः परिं गायति त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनल्लोकेभ्यो वृङ्के तस्माद्वायते न देयङ्गाथा हि तद्वृङ्केऽग्निभ्यः पशूना लभते कामा वा अग्नयः कामानेवाव रुन्धे यत्पशूनालभेतानवरुद्धा अस्य (४०)

पशवः स्युर्यत्पर्यग्निकृतानुश्मृजेद्यज्ञवेशंसं कुर्याद्यत्संस्थापर्येद्यातयांमानि शीर्षाणि स्युर्यत्पशूनालभते तेनैव पशूनव रुन्धे यत्पर्यग्निकृतानुश्मृजति शीर्ष्णामयातयामत्वाय प्राजापत्येन सऽस्थापयति यज्ञो वै प्रजापतिर्यज्ञ एव यज्ञं प्रतिष्ठापयति प्रजापतिः प्रजा असृजत स रिरिचानोऽमन्यत स एता आप्रोरपश्यत्ताभिर्वै स मुखतः (४१)

आत्मानमाप्रीणीत यदेता आप्रियो भवन्ति यज्ञो वै प्रजापतिर्यज्ञमेवैताभिर्मुखत आ प्रीणात्यपरिमितछन्दसो भवन्त्यपरिमितः प्रजापतिः प्रजापतेरास्या ऊनातिरिक्ता मिथुनाः

प्रजा॑त्यै लोम॒शं वै नामै॒तच्छन्दः॑ प्रजा॑पतेः प॒शवो॑ लोम॒शाः प॒शून्नेवाव॑ रुन्धे सर्वा॑णि वा
ए॒ता रूपा॑णि सर्वा॑णि रूपा॒ण्यग्नौ चि॒त्यै क्रि॒यन्ते तस्मा॑दि॒ता अ॒ग्नेश्चित्य॑स्य (४२)

भ॒वन्त्येक॑वि॒ंशति॑ सामि॒धेनी॑रन्वा॒ह रु॒ग्वा ए॒कवि॑ंशो रुच॑मेव गच्छ॒त्यथो॑
प्रति॑ष्ठामेव प्रति॑ष्ठा ह्ये॒कवि॑ंशश्चतु॒र्विंशति॑मन्वा॒ह चतु॒र्विंशति॑रध॒मासाः संव॑त्सरः
संव॑त्सरो॒ऽग्निर्वैश्व॑ानरः सा॒क्षादे॒व वैश्व॑ानरम॒व रुन्धे॑ परा॒चीर॑न्वा॒ह परा॑डिव हि सु॒वर्गो
लो॒कः समा॑स्त्वाग्र ऋ॒तवो॑ वर्धय॒न्त्वित्या॑ह॒ समा॑भिरे॒वाग्निं वर्ध॑यति (४३)

ऋ॒तुभिः॑ संव॑त्सरं विश्वा॒ आ भा॑हि प्र॒दिशः॑ पृथि॒व्या इत्या॑ह॒ तस्मा॑द॒ग्निः सर्वा॑
दिशो॑ऽनु वि भा॑ति प्रत्यो॑हताम॒श्विना॑ मृत्युम॑स्मादि॒त्याह॒ मृत्युमे॒वास्मा॑दप॒ नुद॑त्युद्वयं
तम॑स॒स्परीत्या॑ह पा॒प्मा वै तमः॑ पा॒प्मानमे॒वास्मा॑दप॒ हन्त्य॑गन्म॒ ज्योति॑रुत्त॒ममित्या॑हा॒सौ
वा आ॑दित्यो ज्योति॑रुत्त॒ममा॑दित्यस्यै॒व सायु॑ज्यं गच्छ॒ति न संव॑त्सरस्तिष्ठति नास्य
श्री॑स्तिष्ठति यस्यै॒ताः क्रि॒यन्ते ज्योति॑ष्मतीमुत्त॒मामन्वा॑ह॒ ज्योति॑रे॒वास्मा॑ उपरि॑ष्ठाद॒धाति
सु॒वर्गस्य॑ लो॒कस्यानु॑ग्यात्यै॥ (४४)

यावन्तोऽस्य मुखतश्चित्यस्य वर्धयत्यादित्योऽष्टाविंशतिश्च॥६॥ [८]

ष॒ड्विदी॑क्षयति ष॒ड्वा ऋ॒तव॑ं ऋ॒तुभिरे॒वेन॑ दीक्षयति स॒प्तभिर्दी॑क्षयति स॒प्त
छन्दा॑ंसि छन्दा॑भिरे॒वेन॑ दीक्षयति विश्वे॑ दे॒वस्य॑ ने॒तुरि॒त्यनु॑ष्टुभोत्त॒मया॑ जुहोति
वाग्वा॑ अ॒नुष्टु॒प्तस्मा॑त्प्रा॒णानां॑ वागु॒त्तमैक॑स्माद॒क्षरा॑दना॒प्तं प्रथ॑मं प॒दं तस्मा॑द्यद्वा॒चोऽना॑प्तं
तन्म॑नुष्या॒ उप॑ जीवन्ति पूर्ण॒या जुहो॑ति पूर्णं इ॒व हि प्र॒जाप॑तिः (४५)

प्रजा॑पतेरा॒स्यै न्यून॑या जुहोति न्यूना॒द्धि प्रजा॑पतिः प्र॒जा असृ॑जत प्र॒जाना॑ं सृष्ट्यै
यद॑र्चिषि॒ प्रवृ॑ज्याद्भूतम॒व रुन्धी॑त॒ यदङ्गा॑रेषु भविष्यद॒ङ्गा॑रेषु प्र वृ॒णक्ति॑ भविष्यदे॒वाव॑ रुन्धे
भवि॑ष्यद्धि भूयो॑ भू॒ताद्वा॒भ्यां प्र वृ॑णक्ति द्वि॒पाद्य॑ज॒मानः॑ प्रति॑ष्ठित्यै ब्रह्म॑णा वा ए॒षा यजु॑षा
सम्भृ॑ता॒ यदु॒खा सा यद्विद्ये॑ता॒र्तिमा॑च्छेत् (४६)

यज॑मानो ह॒न्येता॑स्य य॒ज्ञो मि॒त्रेता॑मु॒खां त॒पेत्या॑ह॒ ब्रह्म॑ वै मि॒त्रो ब्रह्म॑न्ने॒वेना॑ं प्रति॑ष्ठापयति
ना॒र्तिमा॑च्छेति यज॑मानो नास्य॒ यज्ञो ह॑न्यते॒ यदि॑ भिद्ये॒त तैरे॒व क॒पालैः स॑ सृ॒जे॒त्स्यै॒व
ततः॑ प्रायश्चित्ति॒र्यो ग॒तश्रीः॑ स्यान्म॒थित्वा॑ तस्या॒व द॒ध्याद्भू॑तो वा ए॒ष स स्वां॑ (४७)

दे॒वता॑मुपैति॒ यो भू॑तिकामः स्याद्य उ॒खायै॑ सम्भवे॒त्स ए॒व तस्य॑ स्यादतो॒ ह्येष॑

सम्भवत्येष वै स्वयम्भूर्नाम भवत्येव यं कामयेत् भ्रातृव्यमस्मै जनयेयमित्यन्यतस्तस्याहृत्याव
दध्यात्साक्षादेवास्मै भ्रातृव्यं जनयत्यम्बरीषादन्नकामस्याव दध्यादम्बरीषे वा अन्नंभ्रियते
सयोन्येवान्नम् (४८)

अव रुन्धे मुञ्जानव दधात्यूर्ग्वै मुञ्जा ऊर्जमेवास्मा अपि दधात्यग्निर्देवेभ्यो निलायत्
स कुमुकं प्राविशत् कुमुकमव दधाति यदेवास्य तत्र न्यक्तं तदेवाव रुन्ध आज्येन सं
यौत्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यदाज्यं प्रियेणैवेन धाम्ना समर्धयत्यथो तेजसा (४९)

वैकङ्कतीमा दधाति भा एवाव रुन्धे शमीमयीमा दधाति शान्त्यै सीद त्वं मातुरस्या
उपस्थ इति तिसृभिर्जातमुप तिष्ठते त्रयं इमे लोका एष्वेव लोकेष्वविदं गच्छत्यथो
प्राणानेवाऽऽत्मन्येते॥ (५०)

प्रजापतिरुच्छ्रयामेवात्र तेजसा चतुस्त्रिंशच्च॥६॥ [१]

न ह स्म वै पुराग्निरपरशुवृक्णं दहति तदस्मै प्रयोग एवर्षिरस्वदयद्यदग्ने यानि
कानि चेति समिधमा दधात्यपरशुवृक्णमेवास्मै स्वदयति सर्वमस्मै स्वदते य एवं
वेदौदम्बरीमा दधात्यूर्वा उदुम्बर ऊर्जमेवास्मा अपि दधाति प्रजापतिरग्निमसृजत् तं
सृष्टं रक्षांसि (५१)

अजिघांसन्थ्स एतद्राक्षोघ्नमपश्यत्तेन वै स रक्षांस्यपाहत यद्राक्षोघ्नं भवत्यग्नेरेव
तेन जाताद्रक्षांस्यप हन्त्याश्वत्थीमा दधात्यश्वत्थो वै वनस्पतीनां सपत्नसाहो विजित्यै
वैकङ्कतीमा दधाति भा एवाव रुन्धे शमीमयीमा दधाति शान्त्यै सशितं मे ब्रह्मोदेषां
बाहू अतिरमित्युत्तमे औदुम्बरी (५२)

वाचयति ब्रह्मणैव क्षत्रं सः शयति क्षत्रेण ब्रह्म तस्माद्ब्राह्मणो राजन्यवानत्यन्यं
ब्राह्मणं तस्माद्वाजिन्यो ब्राह्मणवानत्यन्यं राजन्यं मृत्युर्वा एष यदग्निरमृतं हिरण्यं
रुक्मन्तरं प्रति मुञ्चतेऽमृतमेव मृत्योरन्तर्धत्त एकविंशतिनिर्बाधो भवत्येकविंशतिर्वै
देवल्लोका द्वादश मासाः पञ्चतवस्त्रय इमे लोका असावादित्यः (५३)

एकविंश एतावन्तो वै देवल्लोकास्तेभ्य एव भ्रातृव्यमन्तरैति निर्बाधैर्वै देवा
असुरान्निर्बाधेऽकुर्वत् तन्निर्बाधानां निर्बाधत्वन्निर्बाधी भवति भ्रातृव्यानेव निर्बाधे कुरुते
सावित्रिया प्रति मुञ्चते प्रसूत्यै नक्तोषासेत्युत्तरयाहोरात्राभ्यामेवैनमुद्यच्छते देवा अग्निं
धारयन्द्रविणोदा इत्याह प्राणा वै देवा द्रविणोदा अहोरात्राभ्यामेवैनमुद्यत्यं (५४)

प्राणैर्दाधारासीनः प्रति मुञ्चते तस्मादासीनाः प्रजाः प्र जायन्ते कृष्णाजिनमुत्तरन्तेजो वै हिरण्यं ब्रह्म कृष्णाजिनन्तेजसा चैवैनं ब्रह्मणा चोभयतः परिं गृह्णाति षडुद्यामः शिष्यं भवति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवैनमुद्यच्छते यद्वादशोद्यामः संवत्सरेणैव मौञ्जं भवत्यूग्वै मुञ्जा ऊर्जैवेनः समर्धयति सुपर्णोऽसि गरुत्मानित्यवैक्षते रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे दिवं गच्छ सुवः पतेत्याह सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति॥ (५५)

रक्षाऽस्यौदुम्बरो आदित्य उद्यत्य सञ्चतुर्विंशतिश्च॥५॥

[१०]

समिद्धो अञ्जन्कदरं मतीनां घृतमग्ने मधुमत्पिन्वमानः। वाजी वहन्वाजिनं जातवेदो देवानां वक्षि प्रियमा सधस्थम्। घृतेनाञ्जन्सम्पथो देवयानान्प्रजानन्वाज्यप्येतु देवान्। अनु त्वा सप्ते प्रदिशः सचन्ताः स्वधामस्मै यजमानाय धेहि। ईड्यश्वासि वन्द्यश्च वाजिन्नाशुश्वासि मेध्यश्च सप्ते। अग्निद्वौ (५६)

देवैर्वसुभिः सृजोषाः प्रीतं वह्निं वहतु जातवेदाः। स्तीर्णं बरुहिः सुष्टीरामा जुषाणोरु पृथु प्रथमानं पृथिव्याम्। देवेभिर्युक्तमदितिः सृजोषाः स्योनं कृण्वाना सुविते दधातु। एता उ वः सुभगा विश्वरूपा वि पक्षोभिः श्रयमाणा उदातैः। ऋष्याः सतीः कवषः शुम्भमाना द्धारो देवीः सुप्रायणा भवन्तु। अन्तरा मित्रावरुणा चरन्ती मुखं यज्ञानामभि संविदाने। उषासा वाम् (५७)

सुहिरण्ये सुशिल्पे ऋतस्य योनाविह सादयामि। प्रथमा वाः सरथिनां सुवर्णा देवौ पश्यन्तौ भुवनानि विश्वा। अपिप्रयं चोदना वां मिमाना होतांरा ज्योतिः प्रदिशा दिशन्ता। आदित्यैर्नो भारती वष्टु यज्ञः सरस्वती सह रुद्रेर्न आवीत्। इडोपहूता वसुभिः सृजोषा यज्ञं नो देवीरमृतेषु धत्त। त्वष्टा वीरं देवकामं जजान त्वष्टुर्वा जायत आशुरश्वः। (५८)

त्वष्टेदं विश्वं भुवनं जजान ब्रह्मोः कर्तारमिह यक्षि होतः। अश्वो घृतेन त्मन्या समक्त उप देवाः ऋतुशः पाथ एतु। वनस्पतिर्देवलोकं प्रजानन्नग्निना हव्या स्वदितानि वक्षत्। प्रजापतेस्तपसा वावृधानः सद्यो जातो दधिषे यज्ञमग्ने। स्वाहाकृतेन हविषा पुरोगा याहि साध्या हविरदन्तु देवाः॥ (५९)

अग्निद्वौ वामश्चो द्विचत्वारिंशच्च॥४॥

[११]

सावित्राणि व्यदुमुत्क्राम देवस्य खनति क्रूर वारुणः सप्तभिरेकविंशत्या षड्भिर्न हं स्म समिद्धो अञ्जनेकादश॥११॥

सा॒वि॒त्रा॒ण्यु॒त्क्रा॑म क॒रं वा॑रु॒णः प॒शवः॑ स्यु॒र्न हं स्म॑ न॒वंप॑ञ्चा॒शत्॥५९॥

सा॒वि॒त्रा॒णि ह॒विर॑दन्तु दे॒वाः॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां पञ्चमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः समाप्तः॥५-१॥



generated on June 10, 2025